

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

www.ofthalmoloji.org

EDITÖRDEN

Bir Bakışta 2018 Yılı 1. Sayı;

Dergimizin bu sayısında, meslektaşlarımızın değerli çalışmaları arasından bilime katkı sağlayacağı ve ilgiyle okuyup yararlanacağınız ümidiyle seçtiğimiz 6 özgün araştırma makalesi, 1 derleme ve 4 olgu sunumu yer almaktadır.

Pediyatrik katarakt cerrahisi, yetişkin katarakt cerrahisine kıyasla önemli zorluklar içermektedir. Cerrahi tekniklerdeki gelişmelere bağlı olarak, artan sayıda göz hekimi son yıllarda afaki tedavisinde primer göz içi lens (GİL) implantasyonunu tercih etmektedir. Buna karşın en küçük hangi yaşta çocuklara implantasyon yapılacağı hala tartışmalıdır. Demirkılınc Biler ve ark. primer GİL implantasyonu ile katarakt cerrahisi geçiren 2-16 yaş arasındaki 65 hastanın 101 gözünü dahil ettikleri retrospektif çalışmada, bu cerrahi teknik ile monoküler duysal şaşılık ve nistagmuslu hastalarda bile iyi görsel sonuçlar elde edildiğini, postoperatif en sık görülen komplikasyonun optik eksen opasiteleri olduğunu, ameliyat sonrası miyopik kaymanın kaçınılmaz olup daha küçük yaş gruplarında daha belirgin olduğunu vurgulamışlardır (bakınız sayfa 1-5).

Yıldırım Karabağ ve ark.'nın, katarakt cerrahisinde "mix and match" yaklaşımı ile multifokal GİL implantasyonu yapılan hastaların görsel sonuçlarını değerlendirmeyi amaçladıkları çalışmalarında, 20 hastanın (40 göz) baskın gözlerine refraktif multifokal GİL (ReZoom NXG1), baskın olmayan gözlerine difraktif multifokal GİL (Tecnis ZMA00) implante edilmiştir. Seçilmiş katarakt hastalarında multifokal GİL'leri birbirini tamamlayacak özelliklerini bir araya getirecek şekilde uygulamanın mükemmel görsel sonuç, yüksek hasta memnuniyeti ve gözlükten kurtulma sağladığı belirtilmiştir (bakınız sayfa 6-14).

Konjonktiva melanomunun cerrahi tedavisinde amniyon membran transplantasyonu ile rekonstrüksiyonun uzun dönem etkinliği ve sonuçlarını araştırmayı amaçlayan Palamar ve ark.'nın çalışmasında, 10 hastaya (5 kadın, 5 erkek) konjonktiva melanomu total eksizyon, cerrahi sınırlara kriyoterapi ve kornea tutulumu mevcutsa absolu alkol ile kornea epitektomisi, sklera tutulumu mevcutsa lamellar sklerektomi ve dondurularak saklanmış amniyon membranı ile oküler yüzey greft uygulaması yapılmış, bu tekniğin hafif

komplikasyonlara neden olan, güvenli ve etkin bir yöntem olduğu, cerrahların tümör eksizyonu yaparken daha geniş eksizyon yapabilmelerine olanak sağladığı saptanmıştır (nakınız sayfa 15-18).

Modern katarakt cerrahisinin amacı çoğu olguda kapsüler kese içine yapay lensin yerleştirilmesidir. Operasyon sırasında gelişen komplikasyonlar sebebiyle katarakt cerrahisi nadiren afaki ile sonuçlanır. Afaki, vitreus ve ön segment yapılarında kompleks mekanik ve biyokimyasal değişikliklere neden olarak afakik glokoma yol açabilir. Ekşioğlu ve ark.'nın komplike katarakt cerrahisi sonrası erişkin afak hastalarda görülen glokomun özelliklerini ve klinik seyrini değerlendirmeyi amaçladıkları çalışmalarında, glokom gelişen 22 erişkin hastanın 29 afak gözü retrospektif olarak hasta dosyaları üzerinden incelenmiş, glokom ilaçları ile göz içi basınçta olumlu bir azalma sağlanabilse de, özellikle ileri evre hastalığa sahip hastalarda glokomatöz disk değişikliklerinin ilerleyebildiği bu nedenle afak hastalarda glokomdan şüphelenildiğinde glokom uzmanına erken yönlendirilmesi gerektiği sonucuna varılmıştır (bakınız sayfa 19-22).

Duman ve ark.'nın, anizometri tanısı alan, tek gözünde ambliyopisi olan, 5 yaşından büyük 65 olguyu çalışma kapsamına aldığı çalışmada, olguların 27'sinde şaşılık bulunmaktaydı. Şaşılığı olan ve olmayan anizotrop olgularda; ambliyo derinliği ve anizometri derecesi, binoküler görme fonksiyonları değerlendirilmiş, anizometri derecesi arttıkça şaşılık gelişme riskinin arttığını ve anizometri ile birlikte şaşılığı olan olgularda ambliyo derinliğinin daha fazla olduğu, özellikle yüksek dereceli anizotropisi olan olguların şaşılık açısından daha dikkatli takip edilmesi gerektiği vurgulanmıştır (bakınız sayfa 23-26).

Yıldırım ve ark.'nın eksüdatif tip yaşa bağlı maküla dejenerasyonunda (YBMD) tıbbi masrafların; korunan veya kazanılan görme miktarı ile karşılaştırılmasını amaçladıkları çalışmalarında, yaş tip YBMD tanısı ile tedavi gören ve en az 2 yıl takibi bulunan, yalnızca intravitreal ranibizumab ile tedavi edilmiş ve çalışma periyodu boyunca ek oküler cerrahi geçirmemiş olan toplam 175 hastanın 200 gözüne ait veriler retrospektif olarak incelenmiş, 2 yılda YBMD tedavisi için birey başına ortalama 9.628 TL tıbbi masraf yapıldığı; görme seviyesinin 2 yıl sonunda başlangıca göre

TÜRK OFTALMOLOJİ DERGİSİ

TURKISH JOURNAL OF OPHTHALMOLOGY

TJO

EDITÖRDEN

korunduğu, ilk yılında tedaviden yarar gören hastaların ikinci yılda daha az harcama gerektirdiği gösterilmiştir (bakınız sayfa 27-32).

Geri dönüşümsüz görme kaybının en önemli nedenlerinden biri olan dejeneratif retina hastalıklarında son yıllarda görme fonksiyonunun düzeltilmesi için kök hücre nakil çalışmaları hız kazanmıştır. Ayşe Öner tarafından kaleme alınan derlemede kök hücre ile ilgili genel bilgiler paylaşılmış ve son yıllarda retinal hastalıklarda yapılan deneysel ve klinik uygulamaların sonuçları değerlendirilmiştir (bakınız sayfa 33-38).

Solmaz ve ark.'ları, tedaviye cevap vermeyen unilaterale konjonktivit nedeniyle kliniklerine sevk edilen on iki yaşında kız çocuğunun muayene bulguları, uygulanan tetkik ve tedavi sonuçlarını paylaşmışlar, tedaviye dirençli tek taraflı konjonktivit olgularının ayırıcı tanısında primer tüberküloz konjonktivitinin akılda tutulmasını, kesin tanı için, konjonktivanın yanı sıra bölgesel lenf nodlarında da mikrobiyolojik ve histopatolojik tetkikler yapılması gerektiğini vurgulamışlardır (bakınız sayfa 39-41).

Herpes zoster oftalmikus (HZO) tedavisinin 2. haftasında nadir görülen bir komplikasyon olan orbital apeks sendromu gelişen 67 yaşında erkek olguyu tanımlayan Kocaoğlu ve ark., orbita manyetik rezonans görüntüleme orbita apeks düzeyinde kitle formasyonu oluşturmayan kontrastlanma artışı, kraniyal manyetik rezonans venografide sol transvers sinüste venöz tromboz saptayarak klinik tanıyı desteklemiş

sistemik steroid, antiviral tedavilerle 2. ayda oftalmoplejiye tam düzelleme sağlamışlardır. Ancak optik nöropati ile ilişkili görme kaybı önlenememiştir. Yazarlar HZO geçiren hastaların her muayenede optik sinir, ekstraoküler kaslar ve göz kapağı fonksiyonları açısından değerlendirilmesi gerektiğine dikkat çekmişlerdir (bakınız sayfa 42-46).

Goldmann-Favre sendromu (GFS), görevi koni hücrelerinin farklılaşmasını kontrol etmek olan NR2E3 genindeki mutasyon nedeniyle gelişen, otozomal resesif kalıtım paternine sahip, geniş bir fenotipik çeşitlilik gösteren ilerleyici bir retinal dejenerasyondur. Özateş ve ark.'ları, farklı klinik bulgular gösteren 5 GFS olgusunun muayene bulguları ve klinik özelliklerini literatür bilgileri eşliğinde sunmuşlardır (bakınız sayfa 47-51).

Konjenital retinal makrodamar nadir görülen vasküler bir patolojidir. Genellikle tek taraflıdır ve retinal arter veya venlerin büyük dallarıdır. Büyük oranda rastlantısal olarak saptanır. Gül pamuk ve ark.'ları yaşları 6-16 arasında değişen 3 retinal makrodamar olgusunu sundukları çalışmada olgulardan birine siliyoretinal arter de eşlik etmekteydi. Yazarlar bu olgularda görmeyi azaltan patolojiler de gelişebileceğini, bu nedenle hastaların düzenli olarak takip edilmesi gerektiğini ileri sürmüşlerdir (bakınız sayfa 52-55).

**Saygı ve sevgilerimizle,
Editöryel Kurul Adına
Dr. Özlem Yıldırım**